

[Ministeren for kulturelle anliggender]

forskellige myndigheder om at koordinere indsatsen til fordel for denne gruppe i det såkaldte SSP-samarbejde (skole, sociale myndigheder og politi). Idrætten kan inddrages her og medvirke til at integrere disse unge socialt.

De handicappede er den gruppe, der mest udtalt har behov for en særlig indsats. Idræt kan her hjælpe den handicappedes genoptræning, dække et særligt behov for motion samt give mulighed for selvudfoldelse i idrættskonkurrencer. Også her er adgang til faciliteter og uddannede instruktører en forudsætning for, at en befolkningsgruppe – trods særlige omstændigheder – kan udfolde et aktivt fritidsliv.

Idrætsforeningens funktion og rolle

De lokale idrætsforeninger er vokset i medlemstal og omfang.

Landets 13.000 idrætsforeninger udgør i fællesskab grundlaget for den danske idrætskultur med dens direkte tilknytning til lokalt boende medlemmer. Breddeidrætsudvalget har foretaget en foreningsundersøgelse, som har givet os en række grundlæggende oplysninger om foreningslivet.

De fleste foreninger har under 150 medlemmer, og over halvdelen beskæftiger sig med idrættsgrene som fodbold, håndbold, gymnastik eller badminton. Halvdelen af foreningerne beskæftiger sig kun med én idrætsgren. Af foreningernes indtægter hidrører knap 25 pct. fra offentlige, det vil sige kommunale, tilskud og næsten 50 pct. fra medlemsbetaling.

Idrætsforeningerne er fælles om de grundlæggende betingelser for at organisere idræt, herunder først og fremmest det frivillige arbejdes afgørende betydning, men undersøgelsen bekræfter, at foreningerne, afhængigt af beliggenhed, størrelse og idrættslige aktiviteter, samtidig også er vidt forskellige indbyrdes.

Idrætsforeningerne på landet er typisk af beskeden størrelse. Børn og unge udgør den største aldersgruppe, og foreningerne har ikke i de senere år haft fremgang i medlems-tal. De har en god økonomi og er velforsynede med ledere, instruktører og klublokaler. Det sportslige niveau er beskedent, og medlemmerne deltager overvejende i lokale konkurrencer.

Foreningerne i byerne har derimod oplevet en meget stor medlemsfremgang, uden at deres ressourcer er vokset tilsvarende. I forhold til idrætsforeningerne på landet har de en anstrengt økonomi og er dårligt forsynede med ledere, instruktører og klublokaler. Disse foreninger er samtidig karakteriseret ved at have en stor gruppe voksne medlemmer over 25 år, ved, at det sportslige niveau er højere, og ved, at de deltager i konkurrencer på regionalt eller nationalt niveau.

Den tredje type forening udgøres af specialforeninger med en af de små idrætsgrene på programmet. Disse foreninger har den største aldersmæssige spredning, modtager få offentlige tilskud, har en betrængt økonomi og mangler klublokaler.

Selv denne grovinddeling, som lader mange variationer uomtalte, viser, at de konkrete arbejdsvilkår og opgaver i foreningerne er vidt forskellige. Idrætslederne oplever derimod alle, at det højere aktivitetsniveau væsentligt har øget deres arbejdsbyrde. Lederne må bruge meget tid på administration og regnskaber og på at fremskaffe supplerende indtægter. Foreningen har behov for at få lettet sit administrative arbejde, og det offentlige må bestræbe sig for at imødekomme foreningernes ønske om smidighed og forenkling.

Idrætsforeningerne har vanskeligt ved at rekruttere ledere og instruktører. Kravene til den moderne idrætsleder rækker ud over det teknisk-faglige, og idrætsforeningerne kan derfor kun udbygge og forny deres aktiviteter, såfremt ledere og instruktører gennem uddannelse og kontakt til andre kan hente viden og impulser til det daglige arbejde. Idrætsorganisationerne udfører her et stort arbejde med at udbygge deres allerede omfattende uddannelsesstilbud for de frivillige ledere.

Idrætsforeningerne er opmærksomme på nye behov og ønsker fra særlige grupper, men mangler ofte de personlige og økonomiske ressourcer til at tage de opgaver op, som følger heraf.

Foreningerne er og vil fortsat være det bærende element i dansk idrætspolitik. Løsning af de nye opgaver vil kræve, at de lokale myndigheder i højere grad, end det er tilfældet i dag, samarbejder indbyrdes på tværs af sektorgrænserne og med foreningerne om